

יום ב', ט' בניסן תשס"א (2 באפריל)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים יאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

המשק דבריו fe הרב מצאצא לקראת חג הפסח הקרב ואבא (באז 6 יא'ט!)
ורק המבוגרים ייצאו לעבוד את אלוקיהם, וזאת, מתוך מגמה להעביר את הבנים על דתם ולחנכם בחינוך המצרי, ומתוך כך לחסום את עתיד העם היהודי מדור ההמשך. אכן, מפרשי התורה מצביעים על גזרות מתוכננות אשר כוונו דווקא נגד ילדי ישראל. בתחילה גזרו על ישראל שלא ללדת ילדים, וכשנולדו הבנים גזר פרעה על המילדות, "אם בן הוא והמיתן אותו", ולאחר מכן הורחבה הגזירה ו"כל הבן היילוד, היאורה תשליכוהו". ועוד הוסיפו חז"ל, כאשר ישראל לא עמדו במכסה היומית בייצור הלבנים, נתבעו לקבוע תינוקות יהודיים בקירות הבניינים כתחליף ללבנים. וכשחלה פרעה בצרעת "היה שוחט תינוקות ישראל ורוחץ בדמם". מכאן, שאחת היתה שאיפתו של מלך מצרים – לעצור את המשכיותו של העם היהודי. אך הקב"ה ברוב רחמיו הוציא את בניו – אנשים, נשים וטף – האותות ובמופתים מארץ מצרים. מאז ועד היום למד עם ישראל, כי **בן יתום – נקרא בן אשר אין לו אב. ואילו עם יתום – הוא עם אשר אין לו בנים.**

סוד גאולתנו הוא בקשר ההדוק שבין דור האבות לדור הבנים כבשורת-העתיד בבוא אליהו הגואל: **"והשיב לב אבות על בנים, ולב בנים על אבותם"** (מן ההפטרה של שבת הגדול).

דווקא בחג החירות, אנו מלמדים את בנינו על קורות שעבודם, ועל המגמה הזדונית להכחידם, ולנתקם משרשרת הדורות בישראל. לכן, משנים אנו מסדרי האכילה הנהוגים בכל השנה, כדי לגרותם להתעניין בסיפור יציאת מצרים, ובכך להשיב להם על תמיהתם ולקיים את המצווה המיוחדת לפסח, **"והגדת לבנך ביום ההוא"**. בין אם הוא חכם או רשע, ואף אם הוא תם או שאינו יודע לשאול, עלינו ללמדו. בקשר שבין דור האבות לבנים מוכיחים אנו על המשכיות עם ישראל ונצחיותו. לכן, אנו מצווים על אכילת המצה. כי שונה היא מכל מגווני החמץ הרבים, הקיימים בעולם. היא חד-גונית, מרובעת או עגולה, וטעם אחיד לה. אך מיוחדת היא המצה, כי היא נשמרת לזמן רב, מה שאין כן החמץ, המבאיש ומתקלקל לאחר זמן קצר. בכך דומה עם ישראל למצה – אותם יהודים רבים, המפוזרים בכל רחבי תבל, בעלי תכונות אופי והנהגות דומות, "חד-גוניים" כמצה. וכשם שהמצה נשארת לזמן רב, כך גם העם היהודי קשור בקשר נצחי ברצף דורותיו, כי **"נצח ישראל לא ישקר..."**

§§§

היום, **ט' בניסן**, יום פטירתו של **ר' אריה לויין** (1885-1969), "רב האסירים" בזמן המנדאט הבריטי, צדיק בעל חסד, ודמות מרתקת בחיי היישוב בארץ. אחד הסיפורים אודות מידותיו: אריה שפטל (לשעבר – ראש עיריית ראשון לציון) אמר לר' אריה בעת שנפגשו באקראי: "יסלח לי כבודו על שאין אני חובש כובע." השיבו ר' אריה: "אדם נמוך אני, ואיני מבחין אם חובש אדם כובע לראשו אם לאו. מכל

יום נעים, עם ציפיה לישועה בחודש הגאולה!

למעוניינים לקבל את הדף, נא התקשרו לטל. 6432843 - 08 (מרדכי)

"הדף היומי לתולדותנו"

בס"ד

יום ב', ט' בניסן תשס"א (2 באפריל)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

מקום, מוטב שראשו של אדם יהיה על כתפיו, מאשר כובע על ראשו" יהא זכרו ברוך.
[ר' שמחה רז – "איש צדיק היה"]

יום נעים, עם ציפיה לישועה בחודש הגאולה!

למעוניינים לקבל את הדף, נא התקשרו לטל. 08 - 6432843 (מרדכי)